B. METHODE TER BEPALING VAN HET KLEURTYPE, HET ASGEHALTE EN DE KLEUR VAN DE OPLOSSING VOOR DE IN DEEL A, PUNTEN 2 EN 3, OMSCHREVEN (WITTE) SUIKER EN GERAFFINEERDE (WITTE) SUIKER

Eén „punt" komt overeen:

a) wat het kleurtype betreft, met 0,5 eenheid volgens de methode van het Instituut voor landbouwtechnologie en suikerindustrie te Brunswijk, zoals omschreven in deel A, punt 2, van de bijlage bij Verordening (EEG) nr. 1265/69 van de Commissie van 1 juli 1969 betreffende de methoden welke van toepassing zijn bij de bepaling van de kwaliteit voor suiker gekocht door de interventiebureaus;[1]

b) wat het asgehalte betreft, met 0,0018 % volgens de methode van de International Commission for Uniform Methods of Sugar Analyses (Icumsa), zoals omschreven in deel A, punt 1, van de bijlage bij de genoemde verordening;

c) wat de kleur van de oplossing betreft, met 7,5 eenheden volgens de in deel A, punt 3, van de bijlage bij de genoemde verordening omschreven Icumsa-methode.

[1] PB nr. L 163 van 4. 7. 1969, blz. 3.

Voorstel voor een richtlijn van de Raad inzake honing

(96/C 231/03)

COM(95) 722 def. — 96/0114(CNS)

(Door de Commissie ingediend op 30 mei 1996)

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, inzonderheid op artikel 43,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europees Parlement,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité,

Overwegende dat bepaalde verticale richtlijnen op het gebied van levensmiddelen dienen te worden vereenvoudigd teneinde uitsluitend rekening te houden met de essentiële eisen waaraan de onder deze richtlijnen vallende produkten moeten voldoen, opdat een vrij verkeer van deze produkten op de interne markt overeenkomstig de conclusies van de Europese Raad van Edinburgh op 11 en 12 december 1992, bevestigd door die van de Europese Raad van Brussel op 10 en 11 december 1993, mogelijk is;

Overwegende dat het wenselijk is toe te zien op de redactionele kwaliteit van de communautaire wetgeving teneinde deze overeenkomstig de richtsnoeren in de resolutie van de Raad van 8 juni 1993[1] toegankelijker te maken;

Overwegende dat ter motivering van Richtlijn 74/409/EEG van de Raad van 22 juli 1974 betreffende de harmonisatie van de wettelijke voorschriften van de Lid-Staten inzake honing[2], laatstelijk gewijzigd bij de Akte van Toetreding van Spanje en Portugal, is gesteld dat de verschillen tussen de nationale wetgevingen met betrekking tot het begrip „honing", de verschillende honingsoorten en de daaraan gestelde eisen oneerlijke concurrentievoorwaarden kunnen scheppen, waardoor de consument kan worden misleid, wat een rechtstreekse belemmering vormt voor de totstandkoming en de werking van de gemeenschappelijke markt;

Overwegende dat met Richtlijn 74/409/EEG is beoogd de nodige omschrijvingen vast te stellen, aan te geven welke verschillende honingsoorten onder de daarvoor passende benaming in de handel mogen worden gebracht, gemeenschappelijke voorschriften inzake de samenstelling te geven en de belangrijkste aanduidingen op de verpakking vast te stellen, teneinde het vrije verkeer van deze produkten binnen de Europese Gemeenschap te verzekeren;

Overwegende dat Richtlijn 74/409/EEG algeheel moet worden herzien met het oog op de aanpassing daarvan aan de algemene voor alle levensmiddelen geldende communautaire wetgeving, en met name de wetgeving met betrekking tot de etikettering, de verontreinigingen en de analysemethoden;

Overwegende dat de algemene regels inzake de etikettering van levensmiddelen die bij Richtlijn 79/112/EEG[3], laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 93/102/EEG van de

[1] PB nr. C 166 van 17. 6. 1993, blz. 1.

[2] PB nr. L 221 van 12. 8. 1974, blz. 10.

[3] PB nr. L 33 van 8. 2. 1979, blz. 1.

Commissie [1], zijn vastgesteld, behoudens bepaalde afwijkingen moeten worden toegepast;

Overwegende dat de Commissie, zoals zij in haar mededeling van 24 juni 1994 aan het Europees Parlement en de Raad over de situatie in de Europese bijenteelt heeft aangegeven, de uitwerking wil bevorderen van geharmoniseerde analysemethoden die het mogelijk maken te verifiëren of de verschillende honingsoorten de kwaliteitskenmerken hebben die samenhangen met de drachtplant waarvan of het gebied waaruit zij afkomstig zijn, zodat fraude kan worden voorkomen en bestreden; dat in dit opzicht werkzaamheden worden uitgevoerd door het Gemeenschappelijk Centrum voor Onderzoek te Ispra en door de betrokken beroepsgroepen;

Overwegende dat de onderhavige richtlijn op grond van artikel 3 B, derde alinea, van het Verdrag zich overeenkomstig het evenredigheidsbeginsel beperkt tot wat nodig is om de nagestreefde doelstellingen te verwezenlijken;

Overwegende dat moet worden bepaald, dat de Commissie bevoegd is inzake toekomstige aanpassingen van deze richtlijn in het kader van een procedure voor overleg binnen het Permanent Comité voor levensmiddelen;

Overwegende dat de Lid-Staten, teneinde het ontstaan van nieuwe belemmeringen voor het vrije verkeer te voorkomen, de vaststelling van meer gedetailleerde regels en andere regels dan die waarin deze richtlijn voorziet, voor de bedoelde produkten achterwege dienen te laten,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

Deze richtlijn is van toepassing op de in bijlage I omschreven produkten. Deze produkten dienen te voldoen aan de eisen van bijlage II.

Artikel 2

Richtlijn 79/112/EEG is van toepassing op de in bijlage I omschreven produkten behoudens de volgende afwijkingen:

1. De in bijlage I genoemde verkoopbenamingen mogen uitsluitend worden gebruikt voor de aldaar genoemde produkten en moeten in de handel worden gebruikt ter aanduiding van die produkten. In plaats van deze benamingen mag, behalve voor „bakkershoning"/„bakkershonig" of „industriehoning"/„industriehonig", ook de verkoopbenaming „honing"/„honig" worden gebruikt.

   De verkoopbenamingen mogen echter, met uitzondering van „industriehoning"/„industriehonig" en „bakkershoning"/„bakkershonig", worden aangevuld met vermeldingen van

   — de bloemen of planten waarvan het produkt hoofdzakelijk afkomstig is, indien het daaraan zijn organoleptische, fysisch-chemische en microscopische kenmerken ontleent;

   — de regionale, territoriale of topografische oorsprong, indien het produkt in zijn geheel de genoemde oorsprong heeft;

   — specifieke kwaliteitscriteria.

2. De Lid-Staten kunnen echter de vermelding van het land van oorsprong voor honing die niet van oorsprong uit de Gemeenschap is, verplicht stellen.

Artikel 3

De Commissie bevordert de opstelling, in de vorm van Europese normen, van gevalideerde analysemethoden die het mogelijk maken te verifiëren of de verschillende honingsoorten de kwaliteitskenmerken hebben die samenhangen met de drachtplant waarvan of het gebied waaruit zij afkomstig zijn.

Artikel 4

De Lid-Staten laten, met betrekking tot de bedoelde produkten, de vaststelling van meer gedetailleerde nationale bepalingen en andere bepalingen dan die waarin deze richtlijn voorziet, achterwege.

Artikel 5

De aanpassingen van deze richtlijn aan de algemene communautaire voorschriften met betrekking tot levensmiddelen alsmede aan de vooruitgang van de techniek worden vastgesteld volgens de in artikel 6 vermelde procedure.

Artikel 6

De Commissie wordt bijgestaan door het Permanent Comité voor levensmiddelen, hierna „comité" genoemd, dat bestaat uit vertegenwoordigers van de Lid-Staten en wordt voorgezeten door de vertegenwoordiger van de Commissie.

De vertegenwoordiger van de Commissie legt het comité een ontwerp voor van de te nemen maatregelen. Het comité brengt binnen een termijn die de voorzitter kan vaststellen naar gelang van de urgentie van de materie advies uit over dit onderwerp, zo nodig door middel van een stemming.

Het advies wordt in de notulen opgenomen; voorts heeft iedere Lid-Staten het recht te verzoeken dat zijn standpunt in de notulen wordt opgenomen.

De Commissie houdt zoveel mogelijk rekening met het door het comité uitgebrachte advies. Zij brengt het comité op de hoogte van de wijze waarop zij rekening heeft gehouden met zijn advies.

Artikel 7

Richtlijn 74/409/EEG wordt met ingang van 1 oktober 1997 ingetrokken.

[1] PB nr. L 291 van 25. 11. 1993, blz. 14.

Verwijzingen naar de ingetrokken richtlijn gelden als verwijzingen naar de onderhavige richtlijn .

Artikel 8

De Lid-Staten doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om vóór 1 oktober 1997 aan deze richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

Deze bepalingen worden zodanig toegepast dat:

— het in de handel brengen van de in bijlage I omschreven produkten, voor zover zij aan de in deze richtlijn vervatte omschrijvingen en regels voldoen, met ingang van 1 oktober 1997 wordt toegestaan;

— het in de handel brengen van produkten die niet aan de bepalingen van deze richtlijn voldoen, met ingang van 1 april 1998 wordt verboden.

Produkten die niet aan de bepalingen van deze richtlijn voldoen, maar die vóór 1 oktober 1997 overeenkomstig Richtlijn 74/409/EEG zijn geëtiketteerd, mogen evenwel in de handel worden gebracht totdat de voorraden zijn opgebruikt.

Wanneer de Lid-Staten deze bepalingen aannemen, wordt in die bepalingen naar de onderhavige richtlijn verwezen of wordt hiernaar verwezen bij de officiële bekendmaking van die bepalingen. De regels voor deze verwijzing worden vastgesteld door de Lid-Staten.

Artikel 9

Deze richtlijn treedt in werking op de twintigste dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen.*

Artikel 10

Deze richtlijn is gericht tot de Lid-Staten.

BIJLAGE I

BENAMING EN OMSCHRIJVING VAN DE PRODUKTEN

Honing is het levensmiddel dat door honingbijen wordt bereid uit bloemennectar of van levende plantedelen afkomstige of zich daarop bevindende afscheidingsprodukten, welke grondstoffen door de bijen worden ingezameld, verwerkt, met eigen specifieke stoffen vermengd en in de raten van de bijennesten opgeslagen om te rijpen.

Als voornaamste honingsoorten worden onderscheiden:

a) **naar gelang van de oorsprong**

1. *bloemenhoning/bloemenhonig of nectarhoning/nectarhonig*

   dit is honing die hoofdzakelijk uit bloemennectar is verkregen;

2. *honingdauwhoning/honigdauwhonig*

   dit is honing die hoofdzakelijk uit van levende plantedelen afkomstige of zich daarop bevindende afscheidingsprodukten is verkregen;

b) **naar gelang van de bereidingswijze**

3. *raathoning/raathonig*

   dit is honing die door de bijen is opgeslagen in de gesloten cellen van kort van tevoren door henzelf gemaakte raten zonder broed, en die in hele raten of delen daarvan wordt verkocht;

4. *brokhoning/brokhonig*

   dit is honing die een of meer brokken raathoning bevat;

5. *lekhoning/lekhonig*

   dit is honing, verkregen door het laten uitlekken van geopende raten zonder broed;

6. *slingerhoning/slingerhonig*

   dit is honing, verkregen door het slingeren van geopende raten zonder broed;

7. *pershoning/pershonig*

   dit is honing, verkregen door het samenpersen van raten zonder broed zonder verwarming of bij matige verwarming;

8. *bakkershoning/bakkershonig of industriehoning/industriehonig*

   dit is honing die, hoewel geschikt voor menselijke consumptie, een vreemde smaak of reuk vertoont, is gaan gisten, gasontwikkeling vertoont of is verwarmd en waarvan de diastase-index of het gehalte aan hydroxymethylfurfural niet in overeenstemming is met de in bijlage II vermelde kenmerken.

BIJLAGE II

KENMERKEN VAN DE SAMENSTELLING VAN HONING

Honing bestaat hoofdzakelijk uit diverse suikers, met name glucose en fructose. De kleur van honing varieert van bijna kleurloos tot donkerbruin. Honing kan vloeibaar, dikvloeibaar of (gedeeltelijk of geheel) gekristalliseerd zijn.

Honing dient, wanneer hij als zodanig in de handel wordt gebracht of wanneer hij wordt verwerkt in enig voor menselijke consumptie bestemd produkt, zoveel mogelijk vrij te zijn van organische of anorganische vreemde bestanddelen. Behoudens het bepaalde in punt 8 van bijlage I mag hij geen vreemde smaak of reuk en geen begin van gisting vertonen, mag zijn zuurtegraad niet kunstmatig zijn gewijzigd en mag hij niet zodanig zijn verwarmd, dat de natuurlijke enzymen zijn vernietigd of grotendeels geïnactiveerd.

Het is verboden stoffen aan de honing toe te voegen of daaraan natuurlijke bestanddelen te onttrekken.

Van honing die in de handel wordt gebracht, dient de samenstelling aan de volgende criteria te voldoen:

1. **Schijnbaar behalte aan reducerende suikers, uitgedrukt in invertsuiker**

   — nectarhoning — ten minste 65 %

   — honingdauwhoning, al dan niet met nectarhoning gemengd — ten minste 60 %.

2. **Vochtgehalte**

   — algemeen — ten hoogste 21 %

   — heidehoning (Calluna) — ten hoogste 23 %

   — industriehoning of bakkershoning — ten hoogste 25 %.

3. **Schijnbaar saccharosegehalte**

   — algemeen — ten hoogste 5 %

   — honingdauwhoning, al dan niet gemengd met nectarhoning, acaciahoning, lavendelhoning (Lavandula), honing van Banksia menziesii en honing van citrusvruchtenbloemen — ten hoogste 10 %.

4. **Gehalte aan niet in water oplosbare stoffen**

   — algemeen — ten hoogste 0,1 %

   — pershoning — ten hoogste 0,5 %.

5. **Gehalte aan minerale stoffen (as)**

   — algemeen — ten hoogste 0,6 %

   — honingdauwhoning, al dan niet gemengd met nectarhoning; honing van kastanjebloemen — ten hoogste 1,2 %

6. **Gehalte aan vrije zuren** — ten hoogste 40 milli-equivalenten per kg.

7. **Diastase-index en gehalte aan hydroxymethylfurfural (HMF), bepaald na bereiding en menging**

a) diastase-index (Schade-schaal):	
— algemeen	ten minste 8
— honing met een gering natuurlijk enzymgehalte (bij voorbeeld honing van citrusvruchten) en een HMF-gehalte van niet meer dan 15 mg/kg	ten minste 3
b) HMF	ten hoogste 40 mg/kg (onder voorbehoud van het bepaalde onder a), tweede streepje).

Voorstel voor een richtlijn van de Raad inzake voor menselijke voeding bestemde vruchtesappen en bepaalde soortgelijke produkten

(96/C 231/04)

COM(95) 722 def. — 96/0115(CNS)

(Door de Commissie ingediend op 30 mei 1996)

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, inzonderheid op artikel 43,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het voorstel van het Europees Parlement,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité,

Overwegende dat bepaalde verticale richtlijnen op het gebied van levensmiddelen dienen te worden vereenvoudigd teneinde uitsluitend rekening te houden met de essentiële eisen waaraan de onder deze richtlijnen vallende produkten moeten voldoen, opdat een vrij verkeer van deze produkten op de interne markt overeenkomstig de conclusies van de Europese Raad van Edinburgh op 11 en 12 december 1992, bevestigd door die van de Europese Raad van Brussel op 10 en 11 december 1993, mogelijk is;

Overwegende dat het wenselijk is toe te zien op de redactionele kwaliteit van de communautaire wetgeving, teneinde deze overeenkomstig de richtsnoeren in de resolutie van de Raad van 8 juni 1993 [1] toegankelijker te maken;

Overwegende dat met Richtlijn 93/77/EEG van de Raad van 21 september 1993 betreffende vruchtesappen en bepaalde soortgelijke produkten [2], gewijzigd bij de Akte van Toetreding van Oostenrijk, Finland en Zweden, is beoogd Richtlijn 75/726/EEG, en haar latere wijzigingen, te codificeren;

Overwegende dat ter motivering van Richtlijn 75/726/EEG was gesteld dat de verschillen tussen de nationale wetgevingen met betrekking tot voor menselijke voeding bestemde vruchtesappen en nectars oneerlijke concurrentievoorwaarden kunnen scheppen waardoor de consument kan worden misleid, wat een rechtstreekse belemmering vormt voor de totstandkoming en de werking van de gemeenschappelijke markt;

Overwegende dat bij Richtlijn 75/726/EEG gemeenschappelijke regels waren vastgesteld met betrekking tot de samenstelling, het gebruik van gereserveerde benamingen, de bereidingskarakteristieken en de etikettering van deze produkten, teneinde het vrije verkeer daarvan op het grondgebied van de Gemeenschap te garanderen;

Overwegende dat Richtlijn 93/77/EEG algeheel moet worden herzien met het oog op de aanpassing daarvan aan de algemene Gemeenschapswetgeving die op alle levensmiddelen van toepassing is, en met name de wetgeving met betrekking tot de toegestane kleurstoffen, zoetstoffen en andere additieven;

Overwegende dat de algemene regels inzake de etikettering van levensmiddelen die bij Richtlijn 79/112/EEG [3], laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 93/102/EG van de Commissie [4], zijn vastgesteld, behoudens bepaalde afwijkingen moeten worden toegepast;

Overwegende dat de toevoeging van vitaminen aan de in deze richtlijn omschreven produkten in bepaalde Lid-

[1] PB nr. C 166 van 17. 6. 1993, blz. 1.
[2] PB nr. L 244 van 30. 9. 1993, blz. 23.
[3] PB nr. L 33 van 8. 2. 1979, blz. 1.
[4] PB nr. L 291 van 25. 11. 1993, blz. 14.